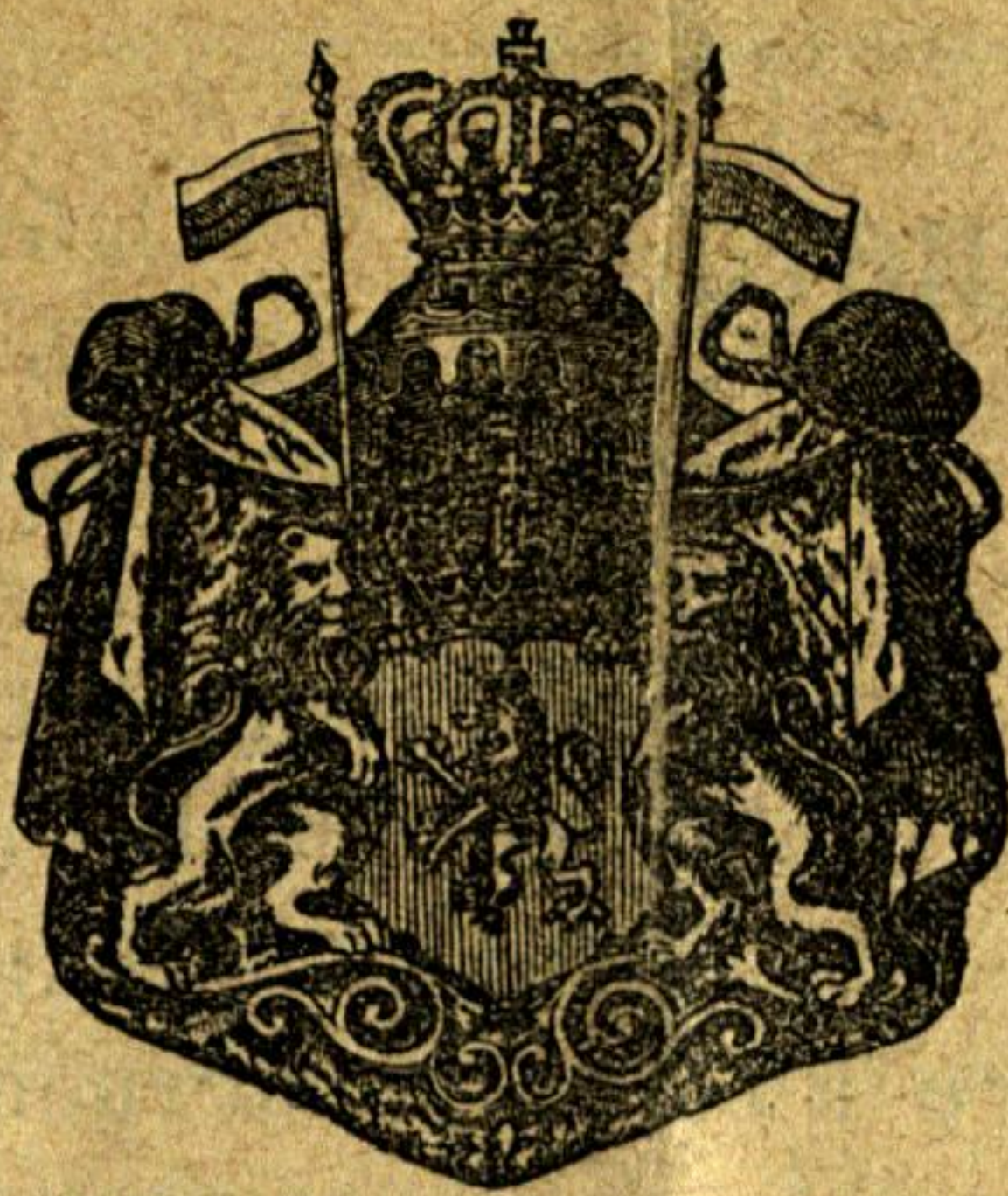

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

за сега 2 пѣти въ седмицата, срьда и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“

за въ Княжевството е 12 л. за повѣтъ съ прибавление на пощенскитѣ разноси.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за единъ петитенъ редъ по 40 стотинки.

Поръчки и писма за „Държавенъ Вѣстникъ“

се испращатъ до Администрацията въ Министерството на Просвѣщеніето

ГОД. III.

СОФИЯ, сѣбота 24 януарий 1881.

БРОЙ 2.

Извѣстия отъ Двора на Негово Височество.

На 14й януарий г. Министръ на Финанситѣ се представи на докладъ при Н. В.

На 16й Привременний Министръ на Правосъдието г. Каравеловъ, и г. П. Р. Славейковъ, Министръ на Вътрѣшнитѣ Работи бидоха приети въ рѣдовна аудиенция за докладъ.

На 17й държа се въ Двореца Министерски Съвѣтъ подъ председателството на Негово Височество.

На 19й Министрътъ на Външнитѣ Работи се представи на докладъ при Н. В.

Сърбский Дипломатический Агентъ, г. Груичъ, има честъта да бѣде приетъ въ чѣстна аудиенция.

На 20й Г. Военный Министръ и г. г. Министритѣ на Вътрѣшнитѣ Работи и на Народното Просвѣщение представиха се единъ подиръ други на редовна аудиенция за докладъ при Н. Височество.

На 21й Г. П. Каравеловъ, Министръ на Финанситѣ и г. Стойковъ, Министръ на Външнитѣ Работи имаха честъта да се представятъ на докладъ при Н. Височество.

На 23й Привременний Министръ на Правосъдието и Министрътъ на Вътрѣшнитѣ Работи бидоха приети въ редовна аудиенция.

Германский Дипломатический Агентъ, г. Тилау и Французский Дипломатический Агентъ, г. Шеферъ, имаха при Н. В. частна аудиенция.

По Министерството на Правосъдието.

УКАЗЪ

№ 45.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

По Божия милость и народната воля

Князь на България.

Спорѣдъ доклада на Нашътъ привременъ Министръ на Правосъдието, Министръ на Финанситѣ отъ 16 януарий 1881 год. подъ № 11

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

Статия I. Да уволнимъ Ивана Касабова отъ длъжността му помощникъ прокурора при Софийския Апелативенъ Сѣдъ, съгласно съ неговото прошение.

Ст. II. Да преведемъ сегашниятъ помощникъ прокурора при Руссенскийтъ Апелативенъ Сѣдъ П. Кисимовъ на истата длъжностъ при Софийския Апелативенъ Сѣдъ, намѣсто Ивана Касабова.

Ст. III. Да назначимъ Михаила Паничерски помощникъ прокурора при Руссенския Апелативенъ Сѣдъ, намѣсто П. Кисимова.

Ст. IV. Нашътъ привременъ Министръ на Правосъдието, Министръ на Финанситѣ се натоварва съ изпълнението на настоящитъ указъ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 16. януарий 1881 година.

На първообразното съ собственната рѣка на Негово Височество написано:

Александръ.

Приподписалъ

Привремений Министръ на Правосъдието,
Министръ на Финанситѣ
Каравеловъ.

По Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

УКАЗЪ

№ 51.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

По предложението на Нашътъ Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла представено Намъ съ докладъ отъ 13 текущия подъ № 250.

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

Ст. I. Георги Цончовъ се назначава подсекретаръ при телеграфо-поченското Управление намѣсто вакантно.

Ст. II. Ученика при Берковската телеграфо-поченска станция Петръ Д. Теодоровъ се назначава телеграфистъ IV. разрядъ при новооткрытата телеграфо-поченска станция въ Враца.

Ст. III. Ст. Жечовъ се назначава надзорникъ отъ I. разр. въ Софийската станция на мѣсто вакантно.

Ст. IV. Никола Василиевъ се назначава надзорникъ отъ II. разр. при Дубницката станция намѣсто Ив. Димитрова който се отчислява.

Ст. V. Пенчо Стояновъ се назначава приемщикъ при Ломъ-Паланкската станция на мѣсто Ст. Василиева, който се назначава ревизоръ на поченскитѣ трактове на мѣсто вакантно.

Ст. VI. Завѣдующий Орханийската телеграфо-поченска станция телеграфистъ III. разр. С. Великовъ се утвърждава въ длъжностъ начальникъ на сѣщата станция.

Ст. VII. Телеграфиста III. разрядъ Ив. Гарabetовъ се повишава въ II. разрядъ.

Ст. VIII. Ученика при Самоковската станция Стоянъ П. Китовъ се назначава телеграфистъ отъ IV. разр. въ Кюстендилъ на мѣсто вакантно.

Ст. IX. Исполнението на настоящий указъ се възлага на Нашътъ Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Нашия Дворецъ въ София на 16 януария 1881 година.

На първообразното съ собственната рѣка на Негово Височество написано:

Александръ.

Приподписалъ

Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла
П. Р. Славейковъ.

Отъ Министерството на Правосъдието.

ОКРЪЖНО.

№ 202.

До Г. Г. Прокуроритѣ и Тѣхнитѣ Помощници.

Разяснение на чл. 3—8 отъ „Допълнението къмъ Временитѣ Сѣдебни Правила“.

Понеже нѣкои отъ Г. г. прокуроритѣ и тѣхнитѣ помощници, неправилно и разнообразно прилагатъ 3—8 чл. отъ „Допъл. къмъ Врем. Сѣд. Прав.“ считамъ за нужно да разясниж и предложж за ръководство, касателно до прилагането помнатитѣ членове, слѣдующето:

Углавното преслѣдванье противъ длъжностни лица за служебни престѣпления не се възбужда по общия рѣдъ на углавното преслѣдванье, защото таквизи лица съ подобни престѣпления освѣнъ, че нарушаватъ по нѣкога правата на частни лица, нарушаватъ и служебнитѣ си обязанности, както и довѣрието което трѣбва да притѣжава всѣко длъжностно лице спорѣдъ официалното си положение.

За това, когато прокурорътъ или помощникътъ му дава нѣкое длъжностно лице подъ сѣдъ за служебно престѣпление трѣбва да внимава на туй, да ли е обвиняемото лице нарушило съ престѣплението си служебнитѣ си обязанности. Туй обстоятелство въ подобни случаи всѣкога трѣбва да се има предъ видъ.

Спорѣдъ това углавнитѣ преслѣдвания на длъжностни лица, могатъ да бѣдѣтъ възбуждаеми въ слѣдующитѣ случаи:

1) Когато обвиняемия се намира на служба; 2) когато обвиняемото лице е минало отъ едно вѣдомство въ друго; 3) слѣдъ уволнението му. Когато обвиняемитѣ лица се намиратъ въ положението, означено подъ бр. 2 и 3, углавното преслѣдванье се наченва въ това вѣдомство, въ което е станало престѣплението.

Но никога не трѣбва да има влияние на прокуроритѣ или помощникитѣ имъ при углавното преслѣдванье длъжностни лица туй обстоятелство, да ли е обвиняемото лице назначено на служба отъ правителството или волно-наемно; защото и въ двата случая съ престѣплението си по служебнитѣ дѣла тѣзи лица нарушаватъ довѣрието на Правителството.

Въ понататашнитѣ си дѣйствия по углавнитѣ преслѣдвания длъжностни лица за служебни престѣпления прокурорския надзоръ трѣбва да се ръководи, както отъ правилата изложени въ чл. 3—8 отъ „Допъл. къмъ Врем. Сѣд. Пр.“, тѣй и отъ особеноститѣ на сѣжитѣ статии. Тѣзи особености се заключаватъ: 1) въ самата служба на лицето, въ която се е намирало, когато е извършило служебното престѣпление: 2) въ самия порядъкъ за възбужданье углавно преслѣдванье, както и въ порядъкътъ за предаванетоъ виновния подъ сѣдъ и въ самото извършване сѣдебната процедура.

Касателно до родътъ на службата, въ която сѣ се намирили длъжностнитѣ лица, когато сѣ извършили служебното престѣпление, законътъ ги раздѣля на двѣ категории: 1) на длъжностни лица отъ сѣдебното вѣдомство (чл. 4 и 5 отъ Допъл. къмъ Времен. Сѣд. Прав.) и 2) на длъжностни лица отъ административното и други вѣдомства“.

Забѣлѣжка 1. Закона подразумѣва подъ името лице отъ сѣдебното вѣдомство само сѣдитѣ, прокуроритѣ и други лица, които принадлежатъ къмъ сѣдебния съставъ, а не и административнитѣ лица отъ сѣдебното вѣдомство, както напр. служащитѣ въ Министерството на Правосъдието, които въ отношение на углавното преслѣдванье подпадатъ подъ категорията на административнитѣ лица.

Това се доказва съ чл. 4 и 5 отъ „Допъл. къмъ Времен. Сѣд. Прав.“, които говорятъ за лицата отъ сѣдебното вѣдомство, слѣдующето: „другитѣ длъжностни лица отъ сѣдебното вѣдомство се даватъ подъ сѣдъ по постановлението на подлѣжачия сѣдъ“ и „другитѣ длъжностни лица отъ сѣдебното вѣдомство се сѣдятъ въ тѣзи сѣдилища, при които служатъ“.

Забѣлѣжка 2. Когато лица отъ военното звание направятъ служебно престѣпление углавното преслѣдванье се възбужда и се наглѣдва отъ военното имъ начальство (чл. чл. 94, 103, 126 и 129 отъ Воен. Сѣд. Уставъ); въ подобни случаи прокурора само съобщава на подлежащото военно начальство за престѣплението на обвиняемия.

Сѣщо и когато лица отъ гражданското вѣдомство, участвуватъ въ служебното престѣпление съ лица отъ военното вѣдомство, дѣлото се обсѣжда въ военния сѣдъ (чл. 655 отъ Воен. Сѣд. Уставъ) слѣдователно и всичкитѣ дознания, изслѣдвания и сѣдения, сѣщо тѣй и всичкитѣ свързани съ тѣхъ сѣдебни дѣйствия не сѣ обязанности на прокурора, а се опредѣляватъ въ чл. 656—662 отъ „Воен. Сѣд. Уставъ“.

Исключение става въ слѣдующитѣ случаи:

1. Когато се нѣкой обвинява въ двѣ или повече престѣпления, отъ които едни сѣ подсѣдни на гражданскитѣ, а други на военния сѣдъ;

2. Когато военно служащитѣ се обвиняватъ въ нарушение военната дисциплина или военната си служба, на пр., когато военно-служащия, подиръ избѣгванието, вземе участие въ кражба, въ убийство или въ друго нѣкое общо престѣпление, заедно съ лицата отъ гражданското вѣдомство. Въ тѣзи случаи трѣбва да се постѣпва по слѣдующитѣ начинъ:

Въ първия случай, дѣлото въ всичкия му обѣмъ се разглѣдва въ тоя сѣдъ, въ който е подсѣдно най-важното престѣпление, (чл. 633 отъ „Воен. Сѣд. Уст.“); въ втория случай, дѣлото въ всичкия му обѣмъ подлѣжи на разглѣжданье въ гражданския сѣдъ само тогава, когато е степенъта на наказанието за общитѣ престѣпления по-голяма отъ колкото за служебнитѣ престѣпления. (чл. 664. отъ сѣщия Уставъ).

I. Относително длъжностнитѣ лица отъ сѣдебното вѣдомство углавното преслѣдванье, както и даванетоъ подъ сѣдъ, е съсрѣдоточено по законътъ въ рѣцѣтъ на една власть „Сѣдебно установление“, отъ което зависи предаванетоъ на сѣдъ (чл. 4 отъ „Допъл. къмъ Времен. Сѣд. Пр.“), гдѣто се и препроваждатъ всичкитѣ донесения, съобщения и жалби на частни лица (забѣлѣжка 2ра на чл. 8 отъ „Допълн. къмъ Времен. Сѣд. Пр.“) т. е. всичкитѣ поводи за възбужданье углавното преслѣдванье, както и даванетоъ обвиняемия подъ сѣдъ, къмъ числото на които нужно е да се причисли и надзорътъ на погорнитѣ сѣдилища къмъ по долнитѣ спорѣдъ рѣдътъ на подчиненостъта (чл. 108 и 145 отъ „Закона за Сѣдоустр.“) Отъ това се исключаватъ само прокуроритѣ, които се даватъ на сѣдъ, само по предложението отъ Министра на Правосъдието (чл. 4 отъ „Допълн. къмъ Врем. Сѣд. Пр.“ и 111 отъ „Зак. за Сѣдоустр.“).

Тѣзи правила, за възбужданье углавно преслѣдванье и предаване на сѣдъ лица отъ сѣдеб. вѣдомство, ограничаватъ обвинителната власть на прокуроритѣ и въ никакъвъ случай имъ не даватъ право да възбуждатъ самостоятелно углавно преслѣдванье; тѣмъ се предоставя само право да съобщаватъ за престѣпленията предсѣдателю на сѣдебното мѣсто, или Министру на Правосъдието, спорѣдъ важността на престѣплението, отъ които зависи понататашния ходъ на дѣлото. Този рѣдъ е изложенъ въ чл. 4 отъ „Допъл. къмъ Врем. Сѣд. Пр.“

Отъ това става явно, че и самото предварително слѣдствие се наченва по предложението на тая власть, отъ която зависи и възбужданьето на углавното преслѣдванье.

Колкото се касае до сѣдебната процедура въ подобни престѣпления, тя е изложена доста точно въ чл. 5 отъ „Допълнението къмъ Времен. Сѣд. Пр.“.

II. Относително длъжностнитѣ лица отъ административното и другитѣ вѣдомства закона опредѣлява други рѣдъ, различенъ отъ тоя, който е за лицата отъ сѣдебното вѣдомство.

Возбужданьето углавно преслѣдванье противъ таквизи лица за служебни престѣпления, сподѣля се между двѣ власти: между надлѣжния Министръ или Началството на обвиняемия отъ една страна, и прокурора на окръжния сѣдъ отъ друга страна.

Също по този начинъ се опредѣлява и самия рѣдъ за възбуждане углавното преслѣдване. Но, независимо отъ това, въ чл. 6—8 отъ „Доп. къмъ Врем. Сжд. Пр.“ е установено безусловно туй правило, че съгласието за възбуждане углавното преслѣдване срѣщу длъжностнитѣ лица отъ административното вѣдомство за служебни престѣпления принадлежи изключително на началството на обвиняемия, къмъ което трѣбва да се отправятъ всички необходими, за углавното преслѣдване поводи, както: жалбитѣ на пострадавшихъ, съобщенията на длъжностнитѣ лица и предложението на прокурора.

Забѣлѣжка 3. Това положение се оправдава съ обстоятелството, че за първоначалното обзрѣние върху вината на чиновника отъ административното или другитѣ вѣдомства, по дѣлата на службата, необходими сж специални познания по всѣка отрасль на служебната дѣятелность, които немогатъ и да се изискватъ отъ сѣдебнитѣ слѣдователи или прокурори; освѣнъ това, всѣки административенъ чиновникъ може по нѣкога въ своитѣ дѣйствия да се ръководи не само отъ постановленията на закона, които трѣба да бждатъ на всички извѣстни, но и отъ инструкциитѣ на Висшето Началство, съдържанието на които, въ много случаи, е неизвѣстно и секретно за неслужащитѣ.

Несъмнено е, че и предъ подлѣжащия прокуроръ или сѣдебенъ слѣдователъ могатъ да бждатъ заявявани поводи, достаточни за възбуждане на углавно преслѣдване противъ длъжностни лица отъ административното вѣдомство по служебни престѣпления, тъй също, неможе да се откаже, че има случаи, въ които като поводъ на такова възбуждане може да служи и непосредственото усмотрѣние на прокурора; но това обстоятелство въ никакъвъ случай неможе да противорѣчи на изключителното право, което има началството да възбужда углавно преслѣдване противъ виновнитѣ, защото прокурора, а токовъ помалко сѣдебния слѣдователъ, въ дѣла по служебни престѣпления, отъ административнитѣ чиновници не се ползватъ отъ правото за да възбуждатъ самостоятелно углавно преслѣдване, както въ общитѣ предстѣпления което се потвърждава и отъ буквалното съдържание на членъ 8 отъ Допъл. къмъ Врем. Сжд. Прав. който казва: „Съ своитѣ трѣбованья за възбуждане углавното преслѣдване и за даване подъ сждъ длъжностнитѣ лица отъ административното и другитѣ вѣдомства, поради престѣпление по службата имъ, прокуроритѣ се обръщатъ къмъ подлѣжащиятъ Министръ, или къмъ подлѣжащото началство“. Слѣдователно, въ изложеннитѣ случаи на прокурора може да принадлежи само инициативата за възбуждане на углавното преслѣдване, но за извършване на дѣйствията, които съставляватъ необходимото послѣдствие за възбуждане на углавното преслѣдване, а именно: произвеждане слѣдственнитѣ дѣйствия въ отношение къмъ данното обвиняемо длъжностно лице, призоваването му въ качество на обвиняемъ (чл. 608, 618 отъ Врем. Сжд. Прав.); распитването му (чл. 619—626 Врем. Сжд. Прав.) земање мѣрки за да се въспрѣпятствува на обвиняемитѣ отклонения отъ слѣдствието и сждътъ (чл. 637—640 Врем. Сжд. Прав.) и тѣмъ подобни дѣйствия, — се изисква безусловно съгласието на подлѣжащото началство; въ противенъ случай, между Прокурора, който трѣбва възбуждането на углавното преслѣдване и Началството, което не се съгласява съ това, възникватъ пререкания, които се разрѣшаватъ отъ Апелативнитѣ или Върховния Кассационенъ Сѣдилища по принадлежност (чл. 8 отъ Допъл. къмъ Врем. Сжд. Прав.)

Разбира се, на туй също основание, че правото за възбуждане углавно преслѣдване по служебни престѣпления принадлежи изключително на началството на обвиняемия, слѣдва, че и производството на предварителното слѣдствие по отношение на длъжностното лице отъ административното вѣдомство, за престѣпления отъ този родъ, като акта за възбуждането на углавното преслѣдване, може да възникне не иначе, освѣнъ съ предварителното съгласие на подлѣжащото началство или при несъгласие, слѣдъ разрѣшението отъ компетентната власть възникналото за това пререкание.

Но, явно е, съ това правило, което произтича изъ точния смислъ на чл. 8 отъ Допъл. къмъ Врем. Сжд. Прав., не може да бжде стѣсненъ прокурора или слѣдователя за да извърши слѣдственни дѣйствия съ цѣль да опредѣли самия престѣпнически фактъ или събитието на престѣплението (*corpus delicti*), безъ да се привлече длъжностното лице къмъ слѣдствие, въ качеството на обвиняемъ.

Съ горѣизложенното се опредѣлява рѣдътъ за възбуждане на углавно преслѣдване противъ длъжностни лица отъ административното вѣдомство за престѣпления по служба въ тѣзи случаи, когато требованието за това е предявено отъ прокурора. По този начинъ всѣкий прокуроръ при Окржния Сждъ, слѣдъ като получи поводи за възбуждане на углавното преслѣдване противъ лица отъ административното вѣдомство за служебни престѣпления обязанъ е да съобщи незабавно на подлѣжащото Началство на обвиняемиятъ, по рѣдътъ указанъ въ чл. 8 отъ Допъл. къмъ Врем. Сжд. Прав. Въ случай на забавяне отъ страна на началството, прокурора съобщава Министру на Правосѣдието чрѣзъ прокурора на Апелативния Сждъ. — Въ изключителни случаи, когато или слѣдитѣ на престѣплението могатъ да бждатъ скрити, или въобще, когато отъ забавянето могатъ да послѣдватъ вредителни за правосѣдието послѣдствия, прокурора има пълно право да предлага на подлѣжащиятъ сѣдебенъ слѣдователъ да произведе, както се каза по горѣ, слѣдствие върху самото събитие на престѣплението, той може даже да привлече обвиняемото длъжностно лице къмъ дѣлото въ качество на свидѣтель, но въ никакъвъ случай, до гдѣто не послѣдва разрѣшение отъ началството, или до гдѣто не се разрѣши пререканието, прокурора нѣма право нито да привлѣча длъжностното лице въ качество на обвиняемъ, нито да употреби ни една отъ показанитѣ мѣрки въ 628 ст. отъ „Вр. Сжд. Пр.“, макаръ, че той може да порѣча на полицията, слѣдъ съгласяванетоъ съ полицейското началство, секретното наглѣдване на обвиняемиятъ за да му се въспрѣпятствува уклоняването отъ слѣдствието и сждътъ. А пакъ, когато въ извѣрѣдни случаи има справедливо основание да се предполага че обвиняемиятъ може да избѣгне или да се укрие, освѣнъ горѣказанното наглѣдване, прокурора има пълно право да се споразумѣе телеграфически непосредствено съ началството на обвиняемиятъ. Въ случай че избѣгне обвиняемото длъжностно лице, прокурорътъ не се лишава отъ правото да го задържи, като приложи нѣкоя отъ изложенитѣ въ 628 ст. мѣрки за пресичане способитѣ на уклоняване отъ слѣдствието или сждътъ и съобщава за това на началството на обвиняемиятъ и на Министра на Правосѣдието. Прокурора, ако не получи съгласието на началството за възбуждане на углавно преслѣдване противъ виновнитѣ, постѣпва спорѣдъ правилата изложени въ чл. 8 отъ „Допъл. Вр. Сжд. Пр.“.

Горѣизложенитѣ рѣдъ за възбуждане на углавно преслѣдване се измѣнява, ако това преслѣдване противъ длъжностнитѣ лица отъ административното вѣдомство по служебни престѣпления става отъ самото началство.

Ако на началството на обвиняемия (ст. 6 отъ Допъл. Врем. Сжд. Прав.) е предоставено правото да изявява своето съгласие или несъгласие на требованието на прокурора за възбуждането углавно преслѣдване противъ подчиненото лице, то, безъ съмнѣние, на туй началство трѣбва да принадлежи и правото на непосредственото възбуждане на това преслѣдване, а въ този послѣднитѣ случай провѣрката на обвинението, събирането на свѣдѣния и доказателствата — съ една дума, дознанието или разслѣдването, трѣба да принадлежи безусловно на началството; но чрѣзъ това началството не може да бжде стѣснено въ правото си за да предава и безъ дознание дѣлото на право на прокурора, за да се даде обвиняемиятъ подъ сждъ, ако престѣплението е очевидно, или пакъ, за производство на предварително по дѣлото слѣдствие.

Отъ тоя или други родъ дѣйствие на началството ще да зависи и дѣятелността на прокурора.

Дѣлото, слѣдъ каго се предаде отъ началството на обвиняемиятъ на прокурора, трѣба да бжде отправено къмъ подлѣжащиятъ прокуроръ на тоя сждъ, на който

порѣдъ чл. 7 отъ Допъл. къмъ Врем. Сжд. Прав., е под-
ждно и отъ тоя прокуроръ ще да зависи или да се внесе
направо въ сжда спорѣдъ обвинителния актъ, ако проку-
рора признае достатъчно направеното дознание отъ начал-
ството, или да предложи допълнение на дознанието чрезъ
предварително слѣдствие, или да не се съгласи съ мнѣ-
нието на началството, което може да послѣдва и слѣдъ
произвежданието на предварителното слѣдствие, когато
прокурорътъ или слѣдователя не намѣрятъ въ обвинява-
нието ни законно основание, ни достатъчни улики. При пре-
даване дѣлото за предварително слѣдствие, ако въ по-
рядъка на подсждността дѣлото подлѣжи въ вѣдението
на апелативния сждъ, прокурорътъ отъ този сждъ има
право да го предава на едного отъ сждебнитѣ слѣдова-
тели отъ окръжнитѣ сждилица, подвѣдомствени на Аппе-
лативния сждъ, който произвежда слѣдствието, спорѣдъ
общото правило, подъ наблюдението на прокурора отъ
окръжний сждъ. Въ случай, че прокурора не се съгласи
съ мнѣнието на началството, пререканието се разрѣшава
спорѣдъ чл. 8 отъ Допъл. къмъ Врем. Сжд. Прав.

Въ случай, когато началството на обвиняемото длѣж-
ностно лице предаде дѣлото на сждебния слѣдователъ за
да произведе предварително слѣдствие, то слѣдъ като се
извърши, трѣба да бѣде представено на началството на
обвиняемиятъ съ заключението на подлѣжащиятъ проку-
роръ по въпроса за даване обвиняемиятъ подъ сждъ.

Отъ изложеното става очевидно, че закона, като е
предоставилъ на началството, на обвиняемото длѣжностно
лице, правото да произвежда провѣрка върху обвинението
за служебно престѣпление чрезъ предварително изслѣдва-
ние, ималъ е за цѣль да поддържа достойнството и само-
стоятелността на Административнитѣ власти, поради което
се и препорѣчва на всѣки прокуроръ, по възможности, да
се ограничава по въпроситѣ за даване подъ сждъ, длѣж-
ностни лица отъ Административното вѣдомство по служебни
престѣпления съ ония дознания, които сж отправени отъ
началството на обвиняемия, като прибѣгва къмъ предвари-
телнитѣ слѣдствия само въ случай на крайна за това
необходимость.

Това общо положение допуска изключение само въ
престѣпленията, които сж предвидени въ чл. 12 отъ Допъл.
къмъ Врем. Сжд. Прав. и въ случай когато: 1) въ пре-
стѣпленията заедно съ длѣжностнитѣ лица сж участвували
и частни лица и 2) когато отъ обвиняемото длѣжностно
лице се възисква възнаградение за вредъ и пагуби, при-
чинени отъ неговитѣ дѣйствиа по службата.

Въ всички два случая предварителното слѣдствие
чрезъ сждебния слѣдователъ трѣба да бѣде признато без-
условно необходимо, защото, въ посѣднитѣ два случая,
подлѣжащия на преслѣждане не само дѣйствиата на длѣ-
жностното лице и сж сплетени не само интереситѣ на Ад-
министрацията, но и на частнитѣ лица, а въ случайтъ на
обвинение въ престѣпленията, предвидени въ чл. 12 отъ
Допъл. къмъ Врем. Сжд. Прав., необходимо е предвари-
телно слѣдствие като гаранция за обвиняемия, и за това,
че въ дѣлата отъ тоя родъ обвиняемия, въ повечето случаи,
се съдържа (подъ стража, за което и трѣба, временно
да постави въ распоряжение на сждебната властъ.

Дали въ такива случаи дѣлото, както предаване подъ
сждъ, по реда на самия сждъ, неможе да послѣдватъ
както и при било каквѣ слѣдствитѣ: а) по реда на сжда
се подчинява на общитѣ правила отъ Углавното сждопрѣ-
изводство, и сл. изключения на подсждността и не поставя въ
външното влияние на Административното началство,
и по сѣе отъ самия моментъ на даването обвиняемиятъ подъ
сждъ, административната властъ престава да взема участие
въ дѣлото.

И тъй, отъ всѣхъ тоя родъ изключения, на случаитѣ се
слѣдующитѣ общи правила: а) въ сждѣ, въ които сж
обвинени лица отъ Административното вѣдомство, указъ
въ чл. 3—8 отъ Допъл. къмъ Врем. Сжд. Прав. може
да бѣде приложенъ само на длѣжностнитѣ лица виновни
за нарушение на обязаноститѣ, които имъ сж възложени
по службата.

б) въ сждѣ, въ които сж обвинени лица отъ административното вѣдомство, указъ въ чл. 3—8 отъ Допъл. къмъ Врем. Сжд. Прав. може да бѣде приложенъ само на длѣжностнитѣ лица виновни за нарушение на обязаноститѣ, които имъ сж възложени по службата.

2) Понятието за длѣжностнитѣ лица и извършаването на служебни престѣпления неисклучава и лицата, които се намѣрватъ на служба по воленъ наемъ.

3) Углавното преслѣждане за престѣпления по службата може да бѣде възбудено не само, когато обвиняемиятъ се намѣрватъ въ занимаемиятъ отъ тѣхъ длѣжности, но и слѣдъ преминаването имъ въ друго вѣдомство, или слѣдъ уволнението имъ отъ служба.

4) Дѣлата за престѣпления по службата извършени отъ лица, които сж преминали на служба въ друго вѣдомство или сж уволнени, възбуждатъ се въ туй вѣдомство, гдѣто е извършено престѣплението.

Законъ прави разлика въ порядъка за углавното преслѣждане на длѣжностнитѣ лица отъ сждебното вѣдомство поради престѣпления по службата, и лицата отъ Административното и други вѣдомства, (сравн. 4 и 5 чл. отъ Допъл. къмъ Врем. Сжд. Прав. съ чл. 6, 7 и 8 отъ сжщото Допъл.) и опредѣлява дѣятелността на прокурорския надзоръ несравнено по широко за преслѣждане длѣжностнитѣ лица отъ Административното вѣдомство, отъ колкото лицата отъ сждебното вѣдомство (чл. 8 отъ Допъл. къмъ Врем. Сжд. Прав.)

6) Съ лицата отъ сждебното вѣдомство, закона подразумѣва само чиноветѣ отъ сждебнитѣ мѣста, а не и административнитѣ лица отъ сждебното вѣдомство т. е. чиновницитѣ отъ Министерството на Правосъдието; за посѣднитѣ се приспособява сжщиятъ порядъкъ на углавното преслѣждане, който е и за лицата отъ административното вѣдомство (чл. 4 и 5 отъ Допъл. Врем. Сжд. Пр.)

7) Къмъ длѣжностнитѣ лица отъ административното и другитѣ вѣдомства не трѣба да се причисляватъ и лицата отъ военното вѣдомство, които сж извършили по военната служба престѣпления. За тѣзи лица относително углавното преслѣждане за престѣпления по военната служба има особенни правила въ Военно-Сждебний Уставъ, за които и прокурорския надзоръ трѣба да се ограничава съ съобщаване само на военното началство.

8) Това правило не се измѣнява и въ случай, когато въ престѣплението за нарушение законитѣ на дисциплината и военната служба отъ военното лице сж участвували и лица отъ гражданското вѣдомство (чл. 655, 656—662 отъ Воен. Сжд. Уставъ.)

9. Исклучения отъ това общо правило се допускатъ само: 1) когато нѣкой се обвинява въ двѣ или повече престѣпления по службата, отъ които едни подлѣжатъ на гражданския сждъ а други на военния и 2) когато, освѣнъ извършването общо престѣпление заедно съ лица отъ гражданското вѣдомство, военно служащитѣ сж нарушили и законитѣ на дисциплината и военната служба.

10. Въ първиятъ случай, дѣлото подлѣжи въ вѣдението на гражданскитѣ сждѣ, само тогази, когато нему е подсждно най важното отъ престѣпленията; въ вториятъ случай, тогази, когато наказанието, което се полага за общото престѣпление е по голѣмо отъ колкото за служебното (чл. 663 и 664 отъ Военно-Сжд. Уставъ).

11. Въ дѣла за служебнитѣ престѣпления на лица отъ сждебното вѣдомство прокурорскитѣ надзоръ само съобщава за престѣплението или на Министра на Правосъдието или на туй сждебно мѣсто, отъ което зависи даването на виновниятъ подъ сждъ. А относително престѣпленията по службата на лицата отъ Прокурорскитѣ надзоръ съобщението трѣба да бѣде отправено само до Министрътъ на Правосъдието (чл. 4 Допъл. къмъ Врем. Сжд. Прав. и чл. 111 отъ Закона за Сждоуст).

12. Углавното преслѣждане на длѣжностнитѣ лица отъ Административното и другитѣ вѣдомства за служебни престѣпления, съ изключение на порядъка на самиятъ сждъ, съпада въ обязаноститѣ на прокуроритѣ при окръжнитѣ сждилица; а порядъкътъ на сждѣтъ, съставляващъ обвинителния актъ, внасянието му въ сждѣтъ, поддържането на обвинението, обжалованието на присждитѣ подлѣжатъ въ вѣдението на прокурорътъ на тоя сждъ, на който се подсждно дѣлото.

13. Наблюдението надъ предварителното слѣдствие, а по послѣдното се извършва върху лица отъ административното вѣдомство, указъ въ чл. 3—8 отъ Допъл. къмъ Врем. Сжд. Прав. може да бѣде приложенъ само на длѣжностнитѣ лица виновни за нарушение на обязаноститѣ, които имъ сж възложени по службата.

тивното вѣдомство по служебно престѣпление принадлежи всѣкога на прокурора при окръжниятъ сѣдъ.

14. Възбужданieto на углавно преслѣдване и даването подъ сѣдъ по служебни престѣпления лица отъ Административното вѣдомство, могатъ да послѣдватъ или по предложението отъ подлѣжащиятъ прокуроръ при окръжния сѣдъ на Началството на обвиняемиятъ, отъ което зависи даването на виновниятъ подъ сѣдъ, или пакъ обратно отъ началството на обвиняемиятъ къмъ подлѣжащиятъ прокуроръ, и не иначе, освѣнъ слѣдъ като се съгласятъ и двѣтъ страни или слѣдъ като се разрѣши възникналото между тѣхъ пререkanie въ порядѣка изложенъ въ чл. 8 отъ Допъл. къмъ Врем. Сѣдъ. Прав.

15. На това основание прокурорскитъ надзоръ не може безъ съгласието на подлѣжащото началство или безъ разрѣшението на пререkанието, да предложи на сѣдебниятъ слѣдователъ да произведе предварително слѣдствие надъ лицето отъ административното вѣдомство поради престѣпление по службата.

16. Но нито сѣдебниятъ слѣдователъ, нито прокурора могатъ да бѣдѣтъ лишени отъ правото, първиятъ, да произвежда предварително слѣдствие, а вториятъ, да наблюдава надъ него и безъ съгласието на началството на обвиняемиятъ, когато се касае да се опредѣли събитieto на престѣплението (corpus delicti) безъ привлечение на длѣжностното лице въ качество на обвиняемъ.

17. Земанието на нѣкоя отъ мѣрkitъ, указани въ 628 ст. отъ Врем. Сѣдеб. Правила, противъ длѣжностно лице отъ административното вѣдомство, безъ съгласието на Началството, може да се позволи само въ крайни случаи: побѣгването на обвиняемиятъ и тому подобни.

18. Предварително слѣдствие за престѣпления по службата на лицата отъ административното вѣдомство, когато съществува дознание произведено отъ началството, трѣба да бѣде произведено само въ случаи, когато направеното вече дознание е съвсѣмъ непълно, когато сѣ се измѣнили обстоятелствата, съ една рѣчь, когато заради това има крайна необходимостъ.

19. Предварително слѣдствие е безусловно необходимо въ слѣдующитъ три случаи: 1) когато въ престѣплението по служба съ длѣжностно лице наедно сѣ участвували и частни лица; 2) когато отъ обвиняемото длѣжностно лице се изискватъ вредитъ и пагубитъ, които сѣ причинени отъ престѣплението по службата и, 3) когато престѣплението подлѣжи на наказание предвидено въ чл. 3. 16 и 33 отъ Отоманс. Наказат. Законъ.

20. Далнѣйшиятъ порядѣкъ на углавното преслѣдване, слѣдъ като се даде подъ сѣдъ обвиняемиятъ, подчинява се на общитъ правила отъ углавното сѣдопроизводство, съ исклучение подсѣждността на дѣлата, която се опредѣлява въ чл. 7 отъ Допъл. къмъ Врем. Сѣд. Пр.

Предписвамъ щото настоящето *окръжно* да служи, за ръководство, на всичкитъ подвѣдомствени менѣ Г. г. Прокурори и Тѣхни Помощници.

София 19. януария 1881 г.

Подписали:

Привременний Министръ на правосѣдието

Министръ на Финанцитъ Каравеловъ.

Главенъ Секретаръ П. Шлейферъ.

Началникъ на Отдѣлението П. Неболсинъ.

Отъ Министерството на Вжтрѣшнитъ Дѣла.

ОКРЖНО.

№ 234.

Господину Окрѣжному Управителю!

По имающитъ се въ вѣренното менѣ Министерство свѣдения, окръжнитъ, както и общинскитъ сѣвѣти много не исправно и неакуратно си изпълняватъ длѣжноститъ, и съ това затрудняватъ правилниятъ ходъ на работитъ по вситъ отрасли на Управлението.

Безъ съмнѣние този недостатѣкъ отъ части може да се отнесе къмъ изборното начало, което лѣжи въ основата на рѣченнитъ сѣвѣти, поради което е невѣзможно да се не срѣщатъ нѣгдѣ членове въ сѣвѣтитъ, които да не отговарятъ на назначението си. Тая истина се е съзнавала и отъ комиссарското управление, за което и било вмѣнено въ едни отъ найглавнитъ обязанности на окръжнитъ началници да контролиратъ дѣятелността на рѣченнитъ сѣвѣти и да ги ръководятъ, като по опитни и по свѣдущи въ дѣлата на управлението. Че тази истина продължава и по настоящемъ да съществува, може да послужи за доказателство донесението на Руссенскитъ Финанситъ, въ което той твърдѣ ясно очертава недѣятелността на тамошния окръженъ сѣвѣтъ, относително изпълнението на „Питейний Уставъ“ и други възложени нему обязанности. Подобни заявления пристигатъ твърдѣ често въ вѣренното ми Министерство и отъ други мѣста.

За това имамъ честь да Ви предложѣ, Господине Управителю, да имате подъ Вашъ постояненъ надзоръ дѣлата на подвѣдомственитъ Вамъ сѣвѣти, да ги нагледѣте по честичко и като съгледате нѣкакво упущение, или неправилностъ, да му я посочвате и същевременно указвате начина за поправлението. Така ръководими тия сѣвѣти би могли въ кратко врѣме да се оправятъ и да оставятъ подирѣ си едно прѣдание за редъ и правилностъ, като същоврѣменно уредятъ по важнитъ упущения които би се отозвали, може би, врѣдително както за правителственитъ тѣж и за общественитъ интереси. За достиганье на тази цѣль, би могли да Ви послужатъ за добри проводници, особено при общинскитъ сѣвѣти, подвѣдомственитъ Ви околийски началници, които се умолявате да свиквате периодически при себе си въ общи събрания, когато намѣрите това за нужно, да събирате отъ тѣхъ свѣдения за състоянието на Правителственитъ и общественитъ работи и имъ давате наставления и упѣтвания относително тѣхнитъ обязанности въ околията, като имъ порѣчате при това отъ близо да наглеждатъ работитъ на подвѣдомственитъ имъ общински сѣвѣти. За станѣлото въ рѣченнитъ събрания на околийскитъ началници ще има да извѣстявате въ Министерството за знаенье. Тѣзи Събрания би имали по между другото и тая добрина, че чрезъ тѣхъ ще можете да познаете най-добрѣ способноститъ на околийскитъ началници.

При това желателно е щото Вие, Господине Управителю, за подоброто запознаване съ работитъ и интереситъ на повѣренното Вамъ окръжие, самъ отъ време на време да обихождаете окръжието Ви, и лично да изучавате нуждитъ на населението. Министерството желае да има вѣвасъ точенъ изпълнител на закона и вѣренъ сѣвѣтникъ, относително нуждитъ на населението и подобрението на неговото нравствено и материално състояние.

София, 13 януария 1881 год.

Министръ П. Р. Славейковъ.

Главенъ секретаръ И. Ковачевъ.

Началникъ на отдѣлението Д. Агура.

ОКРЖНО.

№ 388.

До Г. Г. Окрѣжнитъ Управителю.

Въ допълнение на окръжното ми отъ 13й тек. януарий подъ № 234., честь имамъ да Ви предложѣ, Господине Управителю, щото при обикалянето на повѣренното Вамъ окръжие, или свижданьето съ подвѣдомственитъ Вамъ околийски началници, да обръщате сериозно внимание и върху слѣдующитъ въпроси:

1.) Въ какво състояние се намира населението въ материално отношение, има ли срѣдства за пропитанье, снабдено ли е съ потрѣбното количество земя за обработване, и да ли е тя достаточна за неговата прѣхрана, какво му е главното занятие, и отъ какво се то нуждае за подиганье неговиятъ занаятъ и благосъстояние, въ състояние

ли е да посрѣща своитѣ си нужди, сжщо и изискуемитѣ отъ него данъци и пр. пр.

2.) Въ какво състояние се намиратъ училищата, на-прѣдватъ ли, и ако не, то защо, кои общини сж въ състояние да издържатъ едно добрѣ устроено училище, и кои не, и нуждаятъ ли се тѣ за това отъ правителствено пособие; кои сж въобще нуждитѣ за народоучилищното дѣло и срѣдствата за подигването му.

Не ще забравяте при това да обръщате своето внимание и върху състоянieto на чърквитѣ, сжщо и отнасе-нieto на населението къмъ религиознитѣ въобще работи, съ което е свързано нравственното му развитие и на-прѣдване.

3.) Какъ се намиратъ затворитѣ, достаточни ли сж срѣдствата, които се отпусчатъ за прѣхраната, облѣклото, постелкитѣ на арестантитѣ, здрави и сигурни ли сж зда-нията, въ които се тѣ помѣщаватъ. Тука не трѣбва да се испуща изъ видъ, че тюремнитѣ заключения сж учредени, не толко за наказание на прѣстѣпницитѣ, колко за исправ-лението имъ; за това и ще гледате да става обхождението на полицейскитѣ чинове всѣкоги съ тѣхъ и вездѣ по на-чинъ, който може да имъ внуши почитъ къмъ властта и любовъ къмъ общественний редъ и тишина.

4.) Въ какво състояние се намиратъ пѣтищата, и гдѣ и каква нужда се оказва за поправянieto имъ, като неза-бравяте при това врѣмето и начина за изпълнение нату-ралната повинностъ.

5.) Какво е хигиеническото състояние на окръжието, отъ кои болѣсти повече страдае населението, какъ се то отнася къмъ взетитѣ мѣрки по отношение къмъ здравието, и въобще до колко се прилагатъ полицейско-Медицин-скитѣ Правила по градоветѣ и селата; при това не се ли усѣща нужда отъ нови мѣрки за привикване населението къмъ варденieto на здравието негово и на добитѣка му. Тука ще се съвѣтватъ най много съ мѣстнитѣ лѣкари.

6.) Какъ става експлуатацията на горитѣ, вардятъ ли се строго правилата, издадени отъ Правителството по тоя прѣдметъ, и не явява ли се необходимостъ за нови правила и уредби относително по-доброто и по-рационално пазенъе и експлуатиране на тоя главенъ факторъ за бла-годенствието на населението.

7.) Какъ се събиратъ въобще данъцитѣ, какви мѣч-нотии се срѣщатъ отъ населението въ това отношение, и какви мѣрки сж вземени или трѣбва да се взематъ противъ несъбиранieto.

По горѣизложенитѣ въпроси, както и по всичко, що има нужда отъ вниманието на Правителството, ще имате добрината, Господине Управителю, да донасяте своеврѣ-менно и въ общъ рапортъ до свѣдѣние на повѣреното менѣ Министерство, за да могатъ се взе у врѣме необходимитѣ мѣрки.

София, 19 януарий 1881 г.

Министръ П. Славейковъ.

Главенъ Секретаръ И. Р. Ковачовъ.

Началникъ на Отдѣлението Д. Д. Агура.

Телеграфически Депеши

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хавасъ“.)

Лондонъ, 19 януарий. Въ сѣбота вечеръ по стѣнитѣ въ града Коркъ била налѣпена прокламация, чрѣзъ която се извѣстява на Ирландцитѣ да се приготвятъ и да стоятъ на прекъ, нѣ да не въ-ставатъ още, понеже не сж готови. Тази прокламация е подписана отъ народното Ирландско управление.

Виена, 19 януарий. Бюджетарната комисия вотира тайний фондъ отъ 50,000 фл. които поискалъ графъ Таафе; либералцитѣ дадоха противенъ гласъ. Спроводѣтъ на кардинала Ручкера стана днесъ верѣдъ неизмѣрно множество народъ, съ представители отъ всичкитѣ класи. Императорѣтъ съ сина си Архидукѣтъ присѣт-ствоваха.

Лондонъ, 20 януарий. Въ Камарата на общинитѣ членоветѣ и се распоредиха да засѣдаватъ постоянно, тѣй що едни отъ тѣхъ ще за-сѣдаватъ до 8 часѣтъ заранѣта, когато ще ги замѣстюватъ другитѣ. Подобно распореджанъе направили помежду си и партизанитѣ на Парнелла.

„Daily News“ искарева на лѣжа новината че у Армения било из-бухнало въстание.

Каиро, 20. ян. Региментѣтъ отъ гвардията на Хедивѣтъ се възбунтова за дѣто билъ запрѣнъ въ тъмница полковника имъ Али Фехми Бей. При този случай се нараниха мнозина. Смущението въ Каиръ е голѣмо. Поради това възбунтованъе военний министръ си даде оставката.

Цариградъ, 20 ян. Увѣриватъ че силитѣ се били рѣшили да съобщатъ на Портата своето одобрение на предложенията и отъ 14. ян. (н. с.) нѣ съ условиятъ е тя се задѣлжава да увеличи въ голѣмо пространство линията предложена въ нотата и отъ 3. октомвр.

Бѣлградъ, 20. януар. Скупщината единогласно гласува за-конопроектъ всякой депутатъ да има право да прави запитванъя на правителството. — Синдикѣтъ на бегийскитѣ банкиери наскоро има да представи на сръбското правителство своитѣ предложениа отно-сително построението и експлоатацията на железнитѣ пѣтища.

Римъ, 20. ян. Министрѣтъ на Правосѣдието предложилъ въ камарата законопроектъ върху разлѣченията. Каироли даде разя-снения върху фазиситѣ на предложението за третейскій сѣдъ: Той казва че Портата показала расположения за примирение и твърди че както отъ страна на Италианското Правителство тѣй и отъ страна на другитѣ сили симпатитѣ имъ за гърция не сж ослабнали. Той е убѣденъ че наскоро има да се постигне едно задоволително рѣшение.

Лондонъ, 21 януар. Въ камарата на общинитѣ ирландскитѣ депутати слѣдватъ да правятъ препятствия. Мнозина отъ депутатитѣ излѣзохе отъ залата. Сирѣ Бригтъ заявява че правителството е готово да предложи мѣрки за да уреди въпросѣтъ на препятствията. Засѣ-данието отъ 34 часа се продължава.

Парижъ, 21. януарий. Вѣстникъ „la Republique Française“ го-вори че Турция трѣба да склони на рѣшението на Европа, която я избави, като замѣсти Сан-Стефанскій договоръ съ Берлинскій. Отъ двѣ години насамъ, говори тозъ вѣстникъ, Турция иска да избѣгне отъ задѣлженията си подѣ предложѣ на грѣцкитѣ граници. Твърдѣ печално е дѣто Турция се осмѣли да се противи на мѣдритѣ свѣсти на Европа. Но нищо нѣма да пречи на европейското съгласие чрезъ посредничеството на посланницитѣ на силитѣ въ Цариградъ, да на-прави едно ново рѣшение което чрезъ колективното дѣиствуванъе на силитѣ никога не е било съмнително.

Страсбургъ, 21 януарий. На огощение дадено г-ну де Манте-фелъ, отъ мѣстната комисия, губернаторѣтъ като отговаря на една наздравица признава че е въ интересѣтъ на Алзасъ-Лотрингия, да има еднакви конституционни права какви то и другитѣ съюзни страни. Но за постиганъе на тая цѣлъ нужно е щото тая страна да избира челоуѣци които открито да припознаватъ че Алзасъ-Лотрингия прави частъ отъ германската Империя.

Римъ, 22 ян. На вѣстникъ „l'Italie“ извѣстиятъ отъ Цари-градъ че по причина на арестуванieto на Ходо Папа, Бибъ Дода и Абдулахъ бей избухнало въстание въ Албания. На сѣверъ четири баталиона състоящи отъ албанли оставили редоветѣ и се отправили къмъ горитѣ.

Лондонъ, 21. януар. Камарата на общинитѣ слѣдъ живи спреч-кования прие съ 164 гласа противъ 19 при първото и чтение би-лята за покровителствуване личността и имотѣтъ въ Ирландия. За-сѣданието трая 43 часа. Единъ полицейнъ придружава на всуду г. Гладстона за да го защищава отъ фенианитѣ.

Парижъ, 21. януар. Лѣвата републиканска страна е рѣшила да поддържа политиката на г. Бартелеми, когато камарата разисква запитванieto на Антонина Пруста. Оппозицията, която осѣжда това запитванъе като не навременно, съ гласуванieto си има да изрази особното си довѣрие къмъ министра на външнитѣ дѣла.

Цариградъ. Султанѣтъ даде орденѣтъ османие отъ 1й классъ съ знакове тѣ му обкована съ брилянтъ на предсѣдательтѣ на Френ-ската республика и голѣмата лента-османие на г. г. Бартелеми-Сентъ Илеръ и Жули Ферри. — Увѣриватъ че Германскій Chargé d'affaires предалъ на Султана едно саморѣчно писмо отъ импера-тора Вилхелма.

Лондонъ 22 януар. „Морнингъ Постъ“ казва че инструкциитѣ на силитѣ до своитѣ посланици въ Цариградъ не сж съвсемъ еднакви.

Бѣлградъ, 22 януарий. Тазъ заранъ се подписа предварител-ната конвенци относително направата и експлоатацията на сръбскитѣ желѣзни пѣтища отъ министритѣ на финанситѣ и общественнитѣ сгради и отъ Виконтъ де Харкуртъ представителъ на групата Бонту.

Парижъ, 22. януарий. Въ камарата на депутатитѣ г. Антонинъ Прустъ разви интерпелацията си върху външната политика. Той осѣди политиката на Бартелеми Сентъ Хилера относително грѣция. Лами защити г-на Бателеми. Послѣ и самъ министра произнесе една рѣчь въ която заяви че френската политика всѣкога е миролюбива. Той осѣди днешнето направление на гърция и даде свѣстѣтъ тя да престане да се въоружава и да се остави на добрата вола на Европа. Той свърши като искаа надежа че грѣко-турскій въпросъ има да се рѣши по миренъ начинъ. По предложението на оппозицията кама-рата единогласно одобри на пълно политиката на Бартелеми Сентъ Хилеръ.

Лондонъ, 22. януарий. Въ камарата на общинитѣ г. Гладстонъ предложи една bill противъ препятствията. Това предложение при-чини голѣмо смущение; 26 члена „Home-rulers“ бидоха изгонени отъ камарата.

Отъ Върховний Кассационенъ Сждъ.

ОПРЕДЕЛЕНИЕ.

Г. София, 20. декембрия, 1880 год.

Върховний Кассационенъ Сждъ по общето си събрание днесъ, въ слѣдующий составъ: Предсѣдатель: Порфирий Х. Стаматовъ, под-предсѣдатель Василий Мишайковъ, членове: Иванчо Пенчовичъ, Гавриилъ А. Моравеновъ, Николай С. Михайловский и Теодоръ С. Бурмовъ, при секретаря Найдена Л. Бенева и въ присѣдствіе на И. Д. Прокурора Антоний Т. Теохаровъ, на основание 64 чл. 2 п. отъ Сждоустройството, слуша предложеніи отъ предсѣдателя въпросъ: Иматъ ли сила довѣренноститѣ, които сж дадени отъ сждящитѣ се страни на повѣренниците до издаването на законътъ, който измѣнява 98 ст. отъ Времен. Сждеб. Правила, утвърденъ на 7. ноемврия 1880 год. и обнародванъ въ „Държавенъ Вѣстникъ“ отъ 12. ноемврия 1880 год. брой 84.

Като изслуша заключението на И. Д. Прокурора Върховний Кассац. Сждъ взе въ съображение: 1о) Нито въ самий законъ не е показано отъ кога ще има сила тойзи законъ, нито пакъ е станало нѣкакво распорѣждане, спорѣдъ 50 чл. на Конституцията, по тойзи предмѣтъ; 2о) Законитѣ изобщо, а още повече, гражданскитѣ закони, нѣматъ обратна сила, и 3о) Приложението на тойзи законъ къмъ повѣренноститѣ които сж дадени до издаването и обнародването му, може да има вѣдно послѣдствие за довѣрителитѣ, а именно, тѣ могатъ да изгубятъ срокътъ за подаване апелативни, кассационни и частни жалби или дѣлата имъ ще се разгледватъ безъ тѣхно присѣдствие и безъ да бждатъ тѣ представляеми чрезъ повѣренници.

Ржководимъ отъ изложенитѣ съображения, Върховний Кассац. Сждъ признава: лица, които сж упълномощени като повѣренници за да представляватъ довѣрителитѣ си въ каква-годѣ инстанция, съ формални довѣрености (529 ст. отъ Врем. Сждеб. Правила; допълнението камъ 531. ст. отъ Врем. Сжд. Прав. утвърдено на 23. Марта 1879 год. и Дополнен. какъ 524—531 ст. отъ сжщитѣ правила, утвърдени на 3. юния 1880 г.) — до издаването и обнародването на горѣказанный законъ, — до 12 ноемврия 1880 год., — иматъ право и се задѣлжени да дѣйствуватъ като повѣренници на довѣрителитѣ си, по силата на даденитѣ имъ довѣренности, докѣ не осжществятъ, изразятъ всичкитѣ си права по довѣренноститѣ си.

Заради туй, Върховний Кассац. Сждъ опредѣлява: Станалото разяснение да се съобщи окржжно за свѣдѣние и ржководство на всичкитѣ сждилища, чрезъ напечатването това опредѣление въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и преписъ отъ него да се испрати до г-на Министра на Правосждието.

На първообразното подписали: Предсѣдатель П. Х. Стаматовъ; Подпредсѣдатель В. Мишайковъ; членове: Иванчо Пенчовичъ, Г. А. Моравеновъ, О. Бурмовъ. Приподписалъ: Секретаръ Н. Беневъ.

Съ първообразното е вѣрно

Секретаръ Н. Беневъ.

Отъ Военното Министерство.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Военното Министерство обявява, че за ремонтъ на Кавалерията и Артиллерията въ Българското Княжество въ настоящата година му трѣбватъ 50 конѣ.

Като обявява туй, Министерството привиква лицата, които се завзематъ да набавятъ горѣказанното количество конѣ, да представятъ условията си, като се съобразяватъ съ слѣдующитѣ условия:

1. Конетѣ трѣбва да бждатъ отъ степна порода, Донски, или Черноморски, подъ название „Тъмъзлжци“, рѣстъ не по-малкъ отъ 148 сантиметра, косъмъ всѣкакъвъ освѣнъ шаренъ; при туй конетѣ трѣбва да бждатъ безъ повреди и совършенно здрави и годни за военната служба и по качеството си да не устжпватъ въ нищо на ремонта за 1880 година.

2. Вишеозначенитѣ конѣ трѣбва да бждатъ доставени въ Княжеството не по-късно отъ 1й октомврий 1881 год., въ единъ отъ градоветѣ, които лѣжатъ на Черно море или Дунава, дѣто ще бжде назначена специална комисия за тѣхното приемване по горнитѣ условия. Разносикитѣ по конетѣ, до предаването имъ, ставатъ за смѣтка на набавача.

3. Всѣкой който желае да земе участие въ малонадаването за горѣпоказаннитѣ конѣ, трѣбва да се яви въ канцеларията на Мини-

стерството на 1й априлий 1881 година до 12 часа по европейски и да прѣдстави условията си въ запечатанъ конвертъ.

Условията могатъ да се пращатъ и по пощата, нѣ все съ такъвъ расчетъ щото да пристигнатъ конвертитѣ въ Министерството не по-късно отъ 12 часа по европейски на означенный день.

4. Условията трѣбва да бждатъ написани на Български или Русски и да обнематъ: количеството на конетѣ, порода та имъ, най-малката цѣна, по която се завзема да ги достави набавача, спорѣдъ условията, показани въ пунктоветѣ 1, 2, 5 и 7. — Цѣна-та трѣбва да бжде означена въ франки и сантими по правителствененъ курсъ.

5. Плащанѣто за конетѣ става въ сребро по правителствененъ курсъ.

6. За гаранция на набавката, всѣкой който зима участие въ малонадаването, трѣбва предварително до откриванѣ на търговетѣ — да представи залогъ 10% отъ стойността на конетѣ, пресмѣтната по цѣната, която набавача е показалъ въ своето обявление.

Залога трѣбва да се значи въ овявлението.

7. Послѣ окончание на малонадаването, набавката остава върхъ онзи който е показалъ най-малката цѣна; нѣ търговетѣ ставатъ окончателни, ако Военний Министръ намѣри, че предложенната най-малка цѣна е износна за Правителството и ги утвърди.

Военний Министръ може да не утвърди търговетѣ, ако цѣната е висока и да назначи новъ способъ за набавка.

Никакви апелляции послѣ търговетѣ и приемването на конетѣ не се допускатъ.

Товарищъ на Военния Министръ Подполковникъ: Поповъ.

Военното Министерство моли редакциитѣ на Българскитѣ вѣстници да препечататъ горнето обявление и въ своитѣ вѣстници.

Горнѣ-Орѣховский Мировий Сждъ.

ЗАДОЧНО РѢШЕНИЕ.

N^{ro}. 77.

Въ името на Негово Височество Александръ I Князь Българский.

На двадесетий и деветий декемврий 1880 година, азъ мировий сждия на горнѣ-Орѣховската сждебна околия Стоянъ Станчевъ въ днѣшното си сждебно засѣдание, сложихъ на разгледвание дѣлото подъ Nr. 10 по описа по гражданскитѣ искъ на жителя изъ с. Лѣсковецъ (Търнов. Окр.) Коста Върбановъ, противъ жителя изъ сжщето село Никола Зафировъ, а по настоящемъ живущъ задъ граница въ Сърбия г. Ложница (Шабатско окржжие) за искъ съ записъ 56 Австрийски желтици (минцове) и други 20 минцове, които послѣдний длжжи по записъ на жителя изъ с. Лѣсковецъ Илия Буровъ, за които ищеца му е поржчителъ.

При разгледвание на дѣлото присѣдствуваха лично ищеца; тѣй сжщо и свидѣлитѣ, а отвѣтника отсжствува, безъ да се яви лично ни чрѣзъ свой законенъ повѣренникъ; по просбата на ищеца пристжпихъ къмъ разгледвание на гражданското дѣло за искъ отъ 76 минцове.

Свидѣтель Никола Шаранковъ отъ с. Лѣсковецъ безъ клетва каза, че на 1875 год. 15 мартъ Никола Зафировъ му поднесълъ единъ записъ съ който се задлжжава на Коста Върбановъ 56 Австрийски желтици и го помолилъ да се подпише за свидѣтель, това знае и това по Бога каза.

Свидѣтель Илия Атанасовъ отъ сжщето село безъ клетва каза сжщето, както и Никола Шаранковъ; така сжщо и за подкрѣпение искътъ за 20 минцова, за които ищеца му станалъ поржчителъ представи свидѣтель Атанасъ Парашкевъ изъ с. Лѣсковецъ който безъ клетва каза: че знае като Никола Зафировъ се задлжилъ съ записъ 20 минцова на Илия Буровъ, а Коста Върбановъ му станалъ тогава поржчителъ.

Свидѣтель Дончо Върбановъ изъ сжщето село каза сжщето; както и Атанасъ Парашкевъ.

Като земамъ прѣдъ видъ, исканието на ищеца, противъ Никола Зафировъ за париченъ искъ отъ 76 Австр. желтици.

Като зехъ въ внимание:

1) Записа на ищеца, съ който отвѣтника Никола Зафировъ се задлжилъ 56 Австр. желтици.

2) Показанията на свидѣлитѣ на Никола Шаранковъ и Илия Атанасовъ, които потвърдиха, че отвѣтника дѣйствително се задлжилъ 56 Австр. желтици на ищеца.

3) Свидѣтелскитѣ показания на Атанасъ Парашкевъ и Донча Върбановъ, които потвърдиха, че ищеца поръчителствува за отвѣтника 20 минцове на Илия Буровъ.

4) Че призоваването на отвѣтника въ сѣда е направено отъ Търнов. Окръженъ Сѣдъ съгласно съ 115 ст. отъ Врѣмен. Сѣдеб. правила.

То на основание на 71. 68. 115 и 103 членове отъ гражданското мирово Сѣдопроизводство

Рѣши задочно:

Осжда Никола Зафировъ изъ с. Лѣсковецъ, а по настоящемъ живущъ въ Сърбия г. Ложница, да плати на Коста Върбановъ 76 Австрийски желтици; тѣй сѣщо и сѣдебнитѣ разноси които сѣ послѣдвали и ще послѣдватъ до расплащанието.

Това рѣшение съгласно съ 132 членъ отъ гражданското мирово сѣдопроизводство е не окончателно и подлежи на обжалване въ единъ мѣсеченъ срокъ въ Търнов. окръж. Сѣдъ отъ деньтъ на публикуването на настоящето рѣшение споредъ 124 и 125 чл. отъ сѣщото сѣдопроизводство.

1—(7)—1

Мировий Сѣдия С. Станчевъ.

Секретаръ С. Симеоновъ.

ЗАДОЧНО РѢШЕНИЕ.

№ 78.

Въ името на Негово Височество Александръ I Князь Българскій.

Днесъ деветнадесетий декемврий 1880 година, горно-Ореховскій Мировий Сѣдия Стоянъ Станчевъ въ днешното си сѣдебно заседание, разглеждахъ гражданското дѣло подъ №. 11 по описа, по искътъ на жителя изъ с. Лѣсковецъ (Търнов. Окръгъ) Христо Янковъ, противъ жителя изъ сѣщото село Аврамъ Дуневъ, а по настоящемъ живущъ въ г. Букорещъ (Ромжния) за искъ по записъ 55 Австрийски желтици.

При разглеждане на дѣлото присѣтствуваха лично ищеца; тѣй сѣщо и свидѣлитѣ, а отвѣтника отсѣтствува безъ да се яви лично ни чрѣзъ свой повѣренникъ; по просбата на ищеца пристѣпихъ къмъ разглеждане на гражданското дѣло за искъ отъ 55 Австр. желтици.

Даде се дума на ищеца, който каза; споредъ както съмъ изложилъ въ прошението си искамъ 55 Австрийски желтици друго нѣмащо да кажа, освѣнъ ще прибавъ да ми се заплатятъ сѣдебнитѣ разноси и за публикация въ вѣстника.

Свидѣтель, Анастасъ Павловъ изъ с. Лѣсковецъ безъ клетва каза: че на 1866 година случилъ се тамъ, когато Янковица Качамаковъ, майката на ищеца дала 55 Австрийски желтици на Аврамъ Дуневъ и тогава го подписали за свидѣтель и казанний Аврамъ като се задлжилъ тогава отишелъ въ Букорещъ и до днесъ не се е върналъ.

Свидѣтель Георги Добровъ изъ сѣщото село каза сѣщото; както и Анастасъ Павловъ.

Като земамъ прѣдъ видъ: Искътъ на ищеца, противъ Аврамъ Дуневъ за париченъ искъ отъ 55 Австрийски желтици;

Като земамъ въ внимание:

1) записа на ищеца, съ който Аврамъ Дуневъ се задлжилъ 55 Австрийски желтици;

2) свидѣтелскитѣ показания на свидѣлитѣ Анастасъ Павловъ и Георги Добровъ и

3) че призоваването на отвѣтника въ Сѣда е направено отъ Търновскійтъ Окръженъ Сѣдъ съгласно съ 115 ст. отъ Врѣмен. Сѣдеб. правила;

То на основание на записа и на свидетелитѣ като се рѣководи съ чл. 71. 68. 115 и 103 отъ Сѣдопроизводството по граждан. дѣлаъ

Рѣши задочно:

Осжда Аврама Дунева изъ с. Лѣсковецъ, а по настоящемъ живущъ въ г. Букорещъ (Романия) да плати на Христа Янкова 55 Австрийски желтици тѣй сѣщо и сѣдебнитѣ разноси които се послѣдвали и ще послѣдватъ до расплащанието.

Това рѣшение съгласно съ 132 чл. отъ граждан. мирово сѣдопроизводство е неокончателно и подлежи на апелъ въ единъ мѣсеченъ срокъ въ Търнов. Окръж. Сѣдъ, считано отъ деньтъ на публикуването на това рѣшение споредъ чл. 124 и 125 отъ сѣщото Сѣдопроизводство.

1—(8)—1

Мировий Сѣдия С. Станчевъ.

Секретаръ С. Симеоновъ.

Варненскій Окръженъ Сѣдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 2.

Подписанный сѣдебенъ приставъ при Варненскій Окръженъ Сѣдъ на основание изпълнителенъ листъ №. 477. издаденъ отъ истий сѣдъ на 10 Декемврий 1879 год. и съгласно ст. 452 и 455 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила обявямъ, че слѣдъ 61 день отъ трикратното публикуване на настоящето ще се свърши чрезъ публично наддавание продажбата на недвижимото имущество на Кору Ахмедъ, житель отъ гр. Варна за дългътъ му 10,710 гроша, сѣдебнитѣ разноси на Шерифе Ханжмъ, тоже житель изъ гр. Варна.

Недвижимото имущество на поменжтій дължникъ състои отъ три каменни воденици находящи се въ околностъ та на с. Индже Киой Варнен. Околия; именно:

1. Една воденица съ единъ камикъ $\frac{1}{2}$ часть до С. Гебедаже називаема *пещера дермени*.

2. Една воденица близо до първата съ единъ камикъ, називаема *орта кале дермени*.

3. Една воденица съ единъ камикъ називаема *кара-ачъ дермени* и съ 5 кила нива.

И тритѣ воденици сѣ покрити съ керемиди, каменни зидове и съ широки отдѣлни стаи. Тѣзи имущества не сѣ заложени никому.

Желающитѣ да ги купятъ нека се явятъ на поменжтій срокъ въ канцелярията ми при тукашния Окръженъ Сѣдъ.

Продажбата за всяка една воденица ще се почне отъ 3500 гроша.

Варна 3 януарий 1881. год.

За Сѣдебний Приставъ,

Варненскій Околийскій Началникъ:

Н. И. Мирски.

2—(5)—3

Плѣвненскій Окръженъ Сѣдъ.

ЗАПРЕЩЕНИЕ.

I.

Подписаний членъ на Плѣвненскій Окръженъ Сѣдъ, на основание на опредѣлението отъ сѣщій Сѣдъ подъ №. 53, и статии 242, 243 и 2, и 248 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, налагамъ запрещение върху недвижимитѣ имоти на Касапъ Абдулъ житель изъ градъ Никополъ, за сега заграница въ Турция съ мѣсто жительство въ село Япанджа (Али паша Чифли) Силивренско Окръжие които имоти се намиратъ въ околностята на селото Владица (Ловченско Окръжие) и состоятъ отъ:

1. Една нива въ селището около 24, дюлюма съ сѣсѣди: Лишоу Иванчовъ, Киру Кара Ивановъ, и отъ двѣтъ страни мера.

2. Една нива въ мѣстото на вѣтхитѣ лозя около 80 дюлюма съ сѣсѣди: Бошоолу Мехмедъ, Иванъ Хиновъ и пѣтътъ Вълчитрънски.

3. Една нива на Дрейлалжкѣтъ около 20 дюлюма, съ сѣсѣди: Черакчи Молла Хосейнъ, Иванъ Хиновъ, и дрѣновскитѣ ливади.

4. Една нива на кѣпалъ бунаръ около 8 дюлюма съ сѣсѣди Добараджи Иванъ, Цвѣтко Вълчевъ и Петю Добараджи Ивановъ.

5. Една нива подъ селото около 12, дюлюма съ сѣсѣди: Мехметъ Башоолу, Дончу Мишовъ, Хали Зорчовъ и Еминъ Посохолу.

6. Една нива на нонюва чупма около 8 дюлюма съ сѣсѣди: Станю Вълчовъ, Наку Дамиановъ, Паску Лишовъ и Дамианъ Лишовъ.

7. Една нива на мерково около 12 дюлюма съ сѣсѣди: Митко Хиновъ, Цанку Кировъ, Бошоолу Мехметъ и мера.

8. Една нива въ Пожарова Могила около 12 дюлюма съ сѣсѣди Наку Дамиановъ, Ангелъ Кара Панчовъ, Мехметъ Бошоолувъ и мѣра.

9. Една нива на Мѣркова Глава около 16 дюлюма съ сѣсѣди Георги Христовъ, Илия Пеловъ, Атанасъ Нечовъ и дяду Кяку.

10. Една нива въ Драката на Вълчитрънскійтъ пѣтъ, около 28, дюлюма съ сѣсѣди Хали Асаноолу, Хали Зорбоолу у Мехметъ Башоолу.

11. Една нива на Ени Бонаръ около 4 дюлюма съ сѣсѣди Кучю Лишовъ, КонуПѣлувъ, Ибишъ Хасановъ и Черакчи Молга Юсейнъ.

12. Една нива на юртлукатъ около 32 дюлюма съ сѣсѣди Никола Дочовъ и Барата.

13. Една ливада въ сазлѣжа около 10 дюлюма съ сѣсѣди Хинку Чанувъ, баба Мона и Барата.

14. Една ливада около 8 дюлюма междунивитѣ на Тозлу Гиолъ. По искъ отъ Д. Т. Тортомановъ, повѣрникъ на Теодоръ Стояновъ и Димитръ Николчовъ за 1588. рубли сребърни.

Горнитѣ имоти до сниманието на настоящето запрещение не подлежатъ на отчуждение.

Правительственный член: Ив. Митановъ.

2—(6)—3